

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Er/296/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204015
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415204015.2

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpeného: JUDr. Veronika Kubriková, PhD., advokát so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnému: Š. C., D.. XX.X.XXXX, N. XXX XX O. XX, občan SR pre vymożenie sumy 959,30 eur s prísl. a trov exekúcie takto

rozhodol:

I. Exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Michalom Brožínom pod sp. zn.: EX 1993/2015 sa z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je p o v i n n ý nahradíť exekútorovi trovy exekučného konania v celkovej výške 2,76 eur, a to v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Povinnému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený podal 31.3.2015 na Exekútorový úrad JUDr. Michala Brožínu so sídlom vo Svidníku, Stropkovská 633/3 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre vymożenie pohľadávky vo výške 959,30 eur priznanej právoplatným a vykonateľným rozhodcovským rozsudkom STÁLEHO ROZHODCOVSKÉHO SÚDU zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. sp. zn.: IIC0610112 z 2.12.2011.

Uznesením Okresného súdu Kežmarok č. k: 8Er 296/2015-14 z 22.7.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k.: 19CoE 123/2015-30 z 10.12.2015 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2016.

Podľa § 44 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len "EP") ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Na základe uvedeného, dospel súd k záveru, že sú splnené podmienky v zmysle cit. ustanovenia o zastavení konania, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti I. tohto uznesenia.

Podľa § 200 ods. 5 EP ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1 EP ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

O trovách exekučného konania rozhodol súd v zmysle citovaných ustanovení, teda podľa zodpovednosti za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie exekučného konania.

Po preskúmaní skutkového stavu, dospel súd k záveru, že k zastaveniu exekučného konania došlo zavinením samotného oprávneného, a to v dôsledku podania nedôvodného návrhu na vykonanie exekúcie, preto je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania.

Podaním zo 7.3.2016 súdny exekútor uplatnil trovy exekučného konania v celkovej výške 44,39 eur pozostávajúce z odmeny vo výške 33,19 eur, hotových výdavkov vo výške 3,80 eur (poštovné a spotreba kanc. materiálu) a 20 % DPH.

Podľa § 47 ods. 3 veta druhá EP do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

Z uvedeného je zrejmé, že nárok exekútora na náhradu trov predpokladá, že ide o trovy, ktoré exekútor už vynaložil, a teda logicky sem nepatrí odmena exekútora, pretože ide o odmenu, ktorá ešte len má byť zaplatená.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení (ďalej len "vyhlášky") patrí súdnemu exekútorovi popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Podľa § 196 EP za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

V intenciách citovaných ustanovení súd priznal exekútorovi trovy exekučného konania pozostávajúce len z hotových výdavkov predstavujúcich poštovné vo výške 2,30 eur (2 á 1,15 eur) a 20 % DPH vo výške 0,46 eur, teda v celkovej výške 2,76 eur. Pri priznávaní celkovej výšky trov exekútora súd rešpektujúc predovšetkým zásady hospodárnosti, účelnosti a preukázanosti konštatuje, že išlo o účelné vynaložené trovy exekučného konania.

Súd nepriznal tzv. "spotreba kanc. materiálu" v celkovej uplatnenej výške 1,50 eur. Náhrada za takto spotrebovaný kancelársky materiál je krytá odmenou exekútora, opačný výklad by totiž ani neumožňoval spravodlivo takéto trovy priznať, keďže by nebolo možné, resp. len s veľkými ťažkosťami, preukázať účelnosť týchto trov exekúcie (t.j. účelné množstvo kancelárskeho materiálu; cenu, za akú bol obstaraný a pod.). Navyše z exekučného spisu nie je zrejmé, o aké náklady sa jedná a nie je žiadnym spôsobom preukázané ich vynaloženie, dodatočné zisťovanie by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania.

O trovách účastníkov konania rozhodol súd analogicky podľa Civilného sporového poriadku. Podľa § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal súd z procesnej zodpovednosti účastníka za zastavenie konania. Z obsahu spisu je zrejmé, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku podania nedôvodného návrhu na vykonanie exekúcie samotným oprávneným. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prijal záver, že samotný oprávnený zavinil zastavenie exekúcie, a preto je povinný nahradiť povinnému trovy konania.

Povinný si v priebehu exekúcie žiadne trovy neuplatnil, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

/§ 44 ods. 4 EP/